

Korset.

„Hvo der ikke bærer sit Kors og kommer efter mig, kan ikke være min Discipel.“ Mat. 11. 27.

Vien hvad er Jesu Kors? Vi betruede ikke mennesket netop et saadant Tænkors, som det Jesus var paa Veien til Golgotha, et indlysende for enhver.

Vistnok har mange ogsaa maattet bære dette Kors. I Lyghed med sin Mester har de maattet lide Korsdøden til hans Ære og hans Navns Forherligelse. Men det krævedes dog ikke af alle Jesu Disciple, at de netop paa den Naade skal bære sit Kors.

Vien alle, som vil blive fattige, man dog alligevel bære sit Kors.

Der er mange falske Begreber om hvori Kristi Kors egentlig bestaar. Man hører saa ofte om baade denne og hin: „Han har et saa tungt Kors at bære paa“, medens det slet ikke er noget Kors, ialfald ikke Kristi Kors, som vedkommende besværes af.

Det er da ikke et Kors det, at man, som følge af et udselvende Liv, plages af Sygdom og nedbrudt Helbred. Det er da ikke et Kors det, at man paa Grund af sin Synd, Ulydighed, og Utrofast, har nedaldt over sit Hoved Sorg og Glendighed, Menestets Foragt og Herrens Vrede. Det er da ikke et Kors det, at man fiddet indespærret i et Fængsel, fordi man har sjaalet, mordet, eller begaaet andre Skændigheder. Nei, det er kun en rejsbarlig Sten, som følger paa Overtrædelsen af en eller anden Lov.

Kristi Kors er alt, hvad vi forsøger og villigen forsøger for Kristi Skyld. Det er alt, hvad vi taaler og villigen taaler for Kristi Skyld. Vi vil forsøger alt det, som er os hævet i denne Verden, for at Guds Vilje maatte have Fremgang i os og gjøre det villigen for Kristi Skyld, det er at luge Korset op.

Vien dette strider imod Sjæle og Mod. Derfor opfordres vi saa indsidelig i den hellige Skrift til at korsfæste Sjælet med dens Lyster og Begjæringer.

Vien Gud er heller ikke fornødt med, hviletidsomhelst Kors vi tager op og bærer.

Det er en merkkelig Foreteelse hos saa mange Mennesker, jo alle er vel tilbøjelige dertil, at man gjerne bærer det Kors, man selv har valgt, men vil ikke bære det, som Gud lægger paa. O hvor gjerne man vil ofre, naar man blot kan lade sig ofre, man selv finder paa.

Kong Saul fik Befaling af Gud til at dræbe alle Idolættre Amalakterne, baade Kold og Krog. Men Saul sparede Kongen, Agag, og det seds blandt Avæget, for, som han sagde, at ofre det paa Guld. Da lød Herrens Ord til Saul: „Ulydighed er bedre end Slaattoffer, Hørfomhed bedre end Hedet af Bedere“.

Den rige Yngling havde bragt et stort Offer, han havde båret et tungt Kors, ialfald saa betragtes det af mangen en Ungdom. Han havde forneget sig selv Syndens Belyst og havde levet et rent og retferdigt UngdomsLiv. Og han var villig til at gjøre endnu mere. Derfor kom han til den Døtte Jesus og sagde: „Hvad skal jeg gjøre, for at jeg kan arve et evigt Liv?“ „Hold Budene!“ siger Jesus. Dertil svarede den rige Yngling: „Dem har jeg holdt fra min Ungdom af. Hvad fattes mig endnu?“ Som vilde han sige: „Har du ikke endnu flere Forstrifter, som jeg bør holde, saa jeg kan blive end visere paa min Salighed?“

Et saadant selvvalgt Offer vilde han gjerne bringe. Men da er det, at den Døtte Jesus, som ser ind i hans Hjerte og ser den Afgud, som der sidder i Høllheden, og som han maatte give sig paa for at blive fattig, siger: „En Ting fattes dig, gat bort, salg, hvad du har og giv de fattige det, og du

skal have en Stat i Himlen. Kom saa og salg mig og tag Korset op“.

Men dette Kors var for tungt, dette Offer var hårdere, end han formaade at bringe.

Det hedder: „Men han blev ikke tilbøide og gif bedrøvet bort, thi han havde meget Gode“.

O hvilken forfærdelig Beslutning. Og hvorfor formaade den rige Yngling ikke at bringe dette Offer, eller at tage op og bære dette Kors? Fordi han manglede Kristi Kjærlighed, som uddes i vore Hjertes ved den Helligaand. Han har blot paa en ydre Høfærdighed, som intet duer, naar den skal siges af Vor Herre.

Hvilken Modsetning til den rige Yngling danner alle Jesu udvalgte Disciple. De kunde sige med Sandhed: „Se, vi have forladt alt og fulgt dig“.

Endog Mathæus havde forladt den indbringende Stilling ved Lødboden i Kapernaum for at følge Jesus.

Kjære Læser, er du villig til at forlade alle Ting for at følge Jesus? Vil du ogsaa tage op og bære det Kors, som Herren har udseet netop for dig?

Det synes vistnok for vort kortsynte Sie, at Korset lægger en Hindring i Veien for vort Arbejde og vanskeliggjør vor Vandring paa den Vej, som leder til Livet, men det blot synes saa.

Bort Kors:

„Det kommer fra Guds Hjerte
Og drager os derhen,
Da bliver Korsets Smerte
Til idel Fryd igjen.
Hvor mangen aldrig kjendte
Den sande No i Gud,
Om Gud ham ei lod hente
Ved Korsets visse Bud.
Det gjør vor Hjertes Have
Fra Verdens Rindes ten,
Og holder under Aave
De vilde Lusters Gren,
At vi i når Forening
Med Jesu komme maa,
Og det er just hans Væning
Naar Korset lægges paa.“

O. W. H o l d e n.

Hun fandt Fred.

(Udskendt ved C. G.)

Send mig noget for Bladet en Gang iblandt, siger Medarbejderen. Ja, hvad skal man sende? Noget, som man selv har erfaret eller oplevet? Men dette kan lide af saa mange Stræbeligheder, at det ikke tager sig godt ud paa Prent — kunde mangle i klar Fremstilling, ja, kanske det, som saaledes nedskrives, ikke engang vil være værd at læse! Medens Salen saaledes fremfører sine Argumenter, for at ikke en Hændelse skal nedskrives og komme i Hænderne paa andre Føle, saa siger en Stemme, at det er værd at nedskrive; thi det kan være andre, der er i samme Tilstand, som den der skal fortælle om, og det kan være dem til Gæde.

Det var en Søndag Eftermiddag. Søndagsaften var netop forbi. De saa, som havde været tilhede ved Søndagsaften, forlod Kirken lidt efter lidt. Kun en Tilhører syntes ikke at have noget Højværl med at forlade Kirken — hun stod en Stund ligesom udlende for derpaa sagde at gaa hen mod Døren. Da hun kom derhen, hvor Presten stod, stansede hun: „Jeg stulde ønske at tale med Pastoren lidt“, kom det stammende frem. „Ja, lad os hente os med her; hvad er det?“ „Jeg er vokset op i et lutherisk Hjem og har været en Lutheraner hele mit Liv. Saalangi det lod sig gjøre, har jeg søgt til lutheriske Søndagskøster, og fordygt at leve et kristeligt Liv, om end det ofte har været behestet med mange Stræbeligheder. Indtil for kort Tid siden var jeg glad og lykkelig og sølte, at jeg frimodig kunde svare med Peter paa Jesu Spørgsmaal: „Heller du mig?“ „Ja Herr, du, som ved og kjender alle Ting, du ved, at jeg elsker dig“. Men saa bad Veninder, jeg arbejdede sammen med, mig om at være med til denne og hin saakaldte Vækkelse. Der arbejdede Guds Mand magtigere, sagde de, end andre Sie,

bet, og de omvendte var saa glade og lykkelige. Jeg gik med. Jeg gik en Gang, to, tre, ja mange Gange, og jeg bejogte snart dette Sted, snart hint Sted, hvor der var Bækkelse. Og Næsten er blevet den, at jeg nu følger mig saa uhyggelig. Jeg kan ikke bede saa freimodig eller saa inderligt, som de gjorde, der beder ved disse Vækkelsesmøder. Jeg kan heller ikke være saa glad og lykkelig, som de synes at være. Ved at sammenligne mig med dem, er det mere og mere gaaet op for mig, at den Helligaand endnu ikke kan være udgydt i mit Hjerte. Jeg kan ikke nu svare paa Jesu Spørgsmaal, om jeg elsker ham: „Hvor, du ved og kender alle Ting, du ved, at jeg elsker dig“; thi jeg føler ingen Kjærlighed til ham røre sig i mit Hjerte, og jeg maa gaa fortabt, om jeg skulde dø nu. I den senere Tid har jeg spurgt mange Præster af de forskjellige Samfund tilraads, men alle siger, at jeg maa bede, bede, saa skal jeg nok føle, at jeg elsker Jesus.

„Det er altsaa det, som er den store Hindring for Deres Lykke og Salighed, at De ikke følger i Deres Hjerte, at De elsker Jesus, er det ikke saa?“

„Nej“.

„Hvordan De da Deres Saligheds Haab paa Deres Kjærlighed til Jesus?“

„Nej, men jeg maa ogsaa elske Jesus“.

Vi skal komme tilbage til det senere. Men lad os nu tage Jesu Spørgsmaal til Væder og vende det om til Begyndelse. Da vil det lide saaledes: „Elsker du mig, som er en arm Sander og ikke følger nogen Kjærlighed til dig i mit Hjerte, du min Herre og Frelser“. Hvad vil han svare til det? „Jeg ved, at han elsker mig“. Da fortæller Apostelen Johannes os dette: „Al elske ham, thi han elskede os først“. Her staar det i Guds Ord ikke, at han elsker os, fordi vi følger og kender en Kjærlighed til ham i vore Hjertes; men at vi elsker ham og skal blive salige ved ham, fordi han elskede os først. Det er gjerne saa, at vi Menneker vil stole paa vore egne Følelser, men det kan vi ikke forlade os paa, thi idag følger vi saa, imorgen gaa vi anderledes, en Dag følger vi os kolde og ligegyldige, en anden Dag varme og brændende i vor Kjærlighed til Jesus. Det er en Kjærlighed, som aldrig forandres, og det er Jesu Kjærlighed, den er den samme sterke, inderlige Kjærlighed idag, ja om tusinde

Åar, som den var den Gang, han er rede sig selv for vore Synder. Vag Deres Saligheds Haab paa ham og ham alene, og De skal aldrig angre det eller falde i Fortvivelse.

Sædlerne havde vist denne skakkede fortoliede Sjæl hen til sig selv, og hun kunde ikke finde Fred. Bibelen pegede bort fra hende selv og hen til ham, som kan frelse Fred og Glæde, og hun fandt Fred for sin betyngede Sjæl.

Fra Stewartville, Minn.

Det faldt mig ind at tilfille Herolds Læsere nogle saa Linjer herfra. Først vil jeg da sende Dem, Hr. Redaktør, min hjerteligste Tak for Bladet, hvis Indhold jeg synes særdeles godt om, og da Prisen er meget billig, buede vel ret mange abonnere; thi det er jo Bladets Henligt at udberde nyttig og frivillig Læsning, og vi maa indrømme, at denne Slags Læsning er mindst agtet i vore Dage. Verden er fuld af Svand og ligger i det Ude, og som følge heraf, synes Jøll nuilidag bedre om at læse Romaner og al saadant, som slapper den aandelige Moral og derved gjør Sindet fremmed og aldeles ulmodigelig for Guds Ords Paavirkning.

I No. 16 af Herald findes saaledes en velstreven Artikel, som rører dyb, aandelig Tænkning. „Nødvendigheden og Betsignelsen af, at enhver fand Kristen ogsaa besjender sin Tro for Ven og Fiende.“ Dette Stkke er udmerket fittet til Selvsprøvelse og til at se sig selv som en arm, fortabt og forddmt Synder, som er aldeles uærdig til at Guds Naade og Barmhertighed. Vi lever i en farlig Tidssalder og synes mere og mere at lade denne Selskaber: at elske sin Ven og hade sin Fiende. Men her kommer Guds Ord og siger, at den mindste onde Tante udelukker Menneket fra Saligheden endstige da, naar disse Tanker naar Udtryk i hadefulde, misandelige og Årekrænkende Talemaader. Hjære Ven, du, som endnu ikke er Abonnent, send dielstikkelig ind dine 50 Cents, du vil da saa „Pacific Herald“ for et Åar og endnu bedre send din Dollar under Adressen: „Pacific Herald“, G. W. Tjernagel, Stanwood, Wash., og Bladet vil dielstikkelig blive dig sendt for 2 Åar og besvoren vil du saa som Præmie Bog: „Jodture gennem Palæstina og Ægypten“, en overordentlig interes-

sant Bog, som er freven paa en sig Blaade, at man synes i egen Person at læses paa de Steder, hvor forbum vor herre Jæfser vandrede, og hvor han lagde saa mange Vælfert paa sin Barmhertighed for Dagen.

Da dette Blad er udgivet af den norske Synode og særlig omtaler de religiøse Tilstande paa Stillehavskysten, vil det være af ikke ringe Interesse for Læsere i Nordvesten, at lære Arbeidet derhede at kende.

Vi havde Gudstjeneste her i Østre St. Oafs Kirke Iste Paastedag, og Dagens underrøstnede Evangelium sit en herlig Fortælling af vor Præst, J. N. Thorsen. Samme Dag døbtes to finea Væru, men naar man lægger Mærke til, hvad som er dengelig nu, og hvad som kunde gaa an for nogle Åar tilbage, da maa man vel have god Grund til at udbryde: o tempora! o mores! Om Jæfseren læser et jo, som bekendt, at sitok efter sin Jøddet svæbtes han i uole Ålunde og en ringe Knytte med Ildi Straa var hans første Vugge, og senere lærer vi, at han havde ikke det, hvortil han kunde helde sit Hoved. Nu maa de finea Væru, som skal døbes, lødtes ind i Balle og Jidil med mange Jorfeinger. Daabokosten maa syes af uanderede Svesler og paa denne Naade forekommer det mig, at den hellige Daabohandling snarere blir en Seremoni end en Hjertesag, alle at tale om, at det Hjertesul, som af tekstelige Jøddere skal opsendes til Naadens Trone i de fleste Tilfælde blir forgyent. Eller synes du, kjære Væter, jeg her følger en uretfærdig Dom?

Disse Linjer har jeg da medtaget i det Haab, at De, Hr. Redaktør godhedsfuldt vil alle en besjeden Blads i Bladet for de her fremkomte Tanker.

Ved de bedste Tanker for Bladets Personale og dets Læsere, tegner jeg i al Ærbøddighed

Korrespondent.

Den 29de April 1907.

Selvsindgjærelset.

Det niende ordentlige Synodemøde for Pacific Distrikt holdes, om Gud vil, i Oakland, Cal., i Pastoretne P. H. W. Gatlens og S. W. Gustveds Venligheder fra 25de til 31ste Juli, begge Dage inklusive.

Forhandlingsagenhaude: Daab og Konfirmation paa dansk-norsk.

Mitens Saitamente paa engelsk. Hals foretoges paa alle Distriktets Samfundmænd.

L. E. Jørgen, Præs.

C. W. Golden, Sekt.

S. LAUSEN. E. EILERTSEN.
Trommalds Pharmacy
(Noel Apotek.)
1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 504

Standinarist
Begravelsesbureau

C. O. LYNN.
Telefon Main 724.
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Office Phone Red 26
Residence Phone Red 5081

F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
1535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA - WASH

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Mindelige Priser. Gode Morgenmad. Moderne i alle
Detaljer. Gode og gode vasker for alle
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at
Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Reasonable Rates
Transients a Specialty
Free baths.

Hann's Studio
Artistic :: Photographs
J. B. HANN.
209 1/2 West 9th Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotek.
Alle Skandinaviske Mediciner kjøbes.
Henry Engberg
Graduent fra Kjöbenhavn Universitet
Cor. Elk & Holly.
BELLINGHAM, Wash.

RIMSTED SHOE Co
205 Holly St., (Clover Blok).
Et den eneste norske Skohandler i
Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.
Juvellerere og Optikere.
Tine underlagt af uerfærdige Optikere
tit. — Handler med Examinerte, Uerfærdige
og Skolelærere. Uerfærdige.
113 West 5th St., Bellingham, Wa.

Til Kristi Himmelfartsdag.

En stor, dyrebær og herlig Begivenhed er det, som vi fejrer paa Kristi Himmelfartsdag. Vi fejrer nemlig da vor Naadefonges, Jesu Kristi, Kroningsdag eller hans Troubestigelsesfest. Med rette skulde derfor paa denne Dag enhver, som ved, at han er døbt til denne store Herre og Frelser, med Glæde gaa ind i Herrens Forgaard og med endnu større Glæde forlade det Sted, hvor han har hørt Guds Ord herom. Ja, saa skulde det med Rette være; thi allerede de troende i det gamle Testamente finder vi fulde af den glædeste Lov og Pris, naar de i Manden forudsaa denne Dag, som endnu kun i dunkel, fjern Fremtid laa foran dem. Saaledes raaber f. Eks. David: „Klapper i Hænder, alle Folk, jubler for Gud med Frydemaal! Gud for op under Jubelmaal, Herren under Basuners Lyd. Lovsinger Gud, lovsinger! Lovsinger vor Konge, lovsinger! Thi Gud er al Jordens Konge; synger en Sang, som gjør vis! Gud bliver Konge over Folkene, Gud tager Sæde paa sin hellige Trone“ (Salme 47, 1. 6-9). Ligesaa jubler ogsaa Forfatteren af 68de Salme: „Guds Drogne er to Gange ti tusende, tusende og atter tusende; Herren er iblandt dem, Sinai er i Helligdommen. Du opfør i det høie, førte Fanger bori, tog Gaver blandt Menneskene, ogsaa blandt de gjenstridige, for at bo der, o Herre Gud! Lovet være Herren Dag for Dag! Lægges man os Byrder paa, saa er Gud vor Frelse. Sela. Gud er os en Gud til idelig Frelse, og hos den Herre, Herre er Ud-gange fra Døden. I Jordens Mager, synger for Gud, lovsinger Herren, Sela, ham, som fører frem i Himle-nes Himle, de ældgamle! Giver Gud Magt! Over Israel er hans Høihed, og hans Magt i Skyerne. Lovet være Gud!“

Se, saaledes glædede allerede det gamle Israel sig, naar det tænkte paa Messias's Himmelfartsdag, som en-gang skulde komme. Det gamle Testaments Kirke troede altsaa levende, at hans Himmelfart var noget, som ikke alene angik ham, Kristus, men alle foeldeste, idet den nemlig var det hele Forløsningsværks kostelige Slut-ten og glimtende Krone. Og saaledes er det ogsaa.

Betrægter vi Kristi Himmelfart alene som den glædelige Begivenhed, hvor-

ved Kristus endelig er bleven befriet fra alle Lidelser, al Forjædelse, alle Forfølgelser, og saaledes endelig ligesom har modtaget Lønnen for sin Tro-skab til Døden, saa har vi endnu ikke den egentlige Nytte af at betragte den. Som vor Forløjer maa vi i Tro-en se op til Himmelen efter ham, naar han fæter op; os selv maa vi i ham se som de triumferende, og lægge hele dette Værk til Grund for en glad Tro. Da, kun da nyder vi den salige Fugt, som det skal bringe os.

E. J. W. Walther.

Mer!

Ungdomsforeningerne i Pacific Distrikt af den norske Synode indbydes herved til at sende Delegerer til et Fællesmøde, som vil afholdes i Tacoma i Sommer under Synodens Sangerfest. To Delegerer kan sendes, men ialfald en bør sendes.

Naar Sangerfestens Program udarbejdes, vil der blive ordnet angaaende Tiden, og dette vil da blive be-skjendtgjort.

Delegaternes Navn bør indsendes til Past. Preus.

Prof. H. Raberg,
Rev. D. Preus,
Prof. J. Kavier,
Komité.

Hildebrand & Co.,

Sælger Mobler, "Cigaretter", "Rugs", "Mattings", Sengs, Lin- og Stensol, Døse, etc. Vi ligger, læg-ger og bytter Varer.
67 Commercial St., Astoria, Ore.

A. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Skrib efter vor Katalog af Alterredskaber, Korer, Bøllelanger, Altarredskaber, Tobefon-ler, Salmelabler, Rikter, Brodskuffe og Kirkestole. Sendt gratis til os.

Res. Del. Ballard 959 Kontor Del. Ballard 106.

A. T. Christensen,

Norst Læge og Kirurg.
Kontor: 11-12 Form., 2-4 Efterm.
Room 1 og 2 Kiwood Bldg., Ballard Wa.

Ved Kystens milde Klima

Om nogen af „Herald“s Læsere ønsker sig hjem for en rimelig Pris, hvor mange norske har boet sig, og hvor Jordan er god. Der er allerede Menighed, som bejenes af Pastor O. A. Ordal fra Bellingham. Uop-dyrket Land kan kjøbes billigt endnu. Jeg er selv Farmer og ved om nogle gode Kjøb i Nærheden, hvor jeg bor. For nærmere Oplysning henviser man sig til

H. B. Halvorson,
Cupier, Whatcom Co., Wash.

ENGER & JESDAHL

Rådeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

GAGE DODSON CO.

Sælger
paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle eriarne Apotheker fra Norge med ebers Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — saasom: Gosmanddraaber, Rafta-draaber, Rigabalsom etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Ønsket.

Post-Ordres ekspederes pr. Omgaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1/2 Ave. N. Pike Street
Seattle, Wash.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Bee
Supplies.
BELLINGHAM, - WASHINGTON.

Dulag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klases
Linier

WISSELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

Boghandel.

Vi tillader os at anbefale vort gode Udvælg af norske og danske Bøger. Vort Katalog med et Tillæg sendes porto frit til enhver paa forlangende. Det bedes be-merke, at dette Tillæg indeholder en Liste over engelske Bøger, samt en Liste over Bøger, som vi har tilføjet siden 1905.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Dr. Louis S. Schreuder

norst Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Efter
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, - 7285

DRS. ROBERTS. DOERRER

AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 106
Residence - j Red 3081
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa.

ROBT. W. COLLINS

SURR & WIGGERT BLK.,
handler med Real Estate og faste
Landsindomme. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

**STUDENT-
SUPPLIES**

All Kinds

**Vaughan & Morrill
Company**

926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvie
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter ekspederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

**Wm. Crow
House
Furnishing
Company.**

Complete udvalg a

Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Se paa den lyse røde Lap.“

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbyterierne for Pacific-Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Orbal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Betsendingsbreve og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Ørens, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besværes af Pastor G. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Den forlorne Søn.

(Mat. 13, 11-17.)

(Referat oplåst ved Aarshøvedet i Kitoria, Ore., af — f.)

Det er alvorlige og tillige trøstelige Ord, som Herren taler til os i det oplæste Skrifsted. Disse Ord burde atter og atter betragtes og ndie overvejes; thi de finder sin Anvendelse over alt og ikke mindst i dette Land, hvor der findes saa mange forlorne Sønner og Døtre. Store Skarer af norske Mænd og Kvinder er komne til dette Land for at søge sin Lykke og det kan ikke dølge, at mange af disse er blevne forlorne. En Del har tilbage stod de paa sin hjemlige Strand og med Taarer i Øinene bød de sine Forældre og nærmeste Farvel. Ja, de lovede, at de, naar de kom til det nye Land, skulde stille sig vel og vogte sig for at lide Skibbrud paa Troen de skulde være istidige at skrive til sin gamle Far og Mor, som sidder hjemme og tænker paa dem Dag og Nat. Men her er desværre mange, som ikke har været her længe, førend de glemmer sin gamle Far og Mor og de Formaninger, de gav med dem paa Veien. De forlader sine Fædres Gud og sine Fædres Kirke og vender sig til Verden, hvor de øder sin Fædrene Arv i et syndigt Levnet. Efter Gud og hans Kirke spørger de ikke; hi de siger eller tænker: „Her er jo alting frit, saa efter slikt jeg spør' kun

lidi. Jeg ei behøver her at høre, hvad jeg bdr tænke, tro og gjøre, det ved jeg alt til Punkt og Prikke, saa Kirkegang behøves ikke.“ „Men mangen sig for fri jo Måter, mens han er Træl i tusend Lænker, og disse maa han ligge i, hvis Sønnen ei saar gjort ham fri; og Sønnen sagde ei paa Skrømt: „Hvo ikke tror, han er fordban.“ Men Troen lever kun ved Ordet og søger Kraft ved Naadebøder; hvo saa ei søger Naadens Gud, hans Tro maa snart ligesom ud.“ „Hvormange af vort Folk er der vel ikke, som har lidt Skibbrud paa Troen, fordi de ikke har søgt Naadens Gud. Og uden Troens Kraft er de blevne et let Bytte for Verdens Tillokkelser og er faldne i mange Slags grove Synder og Laster. Hvormangen en haabesuld Ungling er ikke bleven en Slave for Drukkenstabslasten, han er bleven en stittig Gjest paa Drikkekneiperne og maaste paa endnu værre Steder. Og hvormangen en blomstrende Ungmand har ikke solgt sig selv til de utierligste Synder, Synder, som et årbart Menneske kvier sig for at nævne ved Navn. Det er derfor ganske i sin Orden, at vi tager for os Lignelsen om den forlorne Søn til alvorlig Betragtning. Fortællingen om den forlorne Søn er vel stikket til at kunne smelte det haardeste Hjerter og bringe den stærkeste Synder til Ydmygelse. Maatte da Gud være tilstede med sin Velsignelse under Betragtningen af dette hans dyrebare Ord. Han give, at det rigtigt maa gribe Hjerterne og blive til rig Velsignelse for alle.

I.

Han drog udenlands.

I Lignelsen om den forlorne Søn stildret Jesus for os et ungt Menneske, der var utilsfreds med sin Stilling som Søn i Huset og bad sin Fader om at give ham den Del af Arven, som vilde tilfalde ham. Faderhuset blev ham for trangt, saa han kunde ikke vente til Faderens Død. Han ønskede at forlade sit Fædrenehjem for at søge sin Lykke i et fremmed Land langt borte. Uafhængigheds og Lydigheds Forholdet til Faderen var ham for trykkende og besværligt. Han ønskede at komme ud i det frie, saa han ubunden kunde gå, hvad han vilde, uhindret følge sit Hjertes Begjæring. Faderen efterkom Sønnens Begjæring, da han vel var bange for, at han vilde rejse alligevel, og han haa-

bede vel, at han ved sin Jndbefømmen kunde vinde Sønnens Kjærlighed.

„Og ikke mange Dage derefter,“ heder det, „samlede den yngste alt sit og drog udenlands til et Land langt borte og ødte der sit Guds i et overdaadigt Levnet.“ Han tilbringer sit Liv rigtigt efter sit Ønske i Overdaadighed og Velsigt; han lader Kjærligheds Lyst, Dinens Lyst og Livets Hoffærdighed saa raade, og han sættes vel ikke Venner, som kunde dele Verdens Glæder og Fornøielser med ham. Han bortbølede sin Ungdoms Kraft og alt, hvad han havde med sig fra Hjemmet.

I stor Nød.

Men da han saaledes havde levet i Uhygighed en Tid, kom der Hungersnød i Landet. Nu havde han idelagt sin Fædrenehjem og han begyndte at lide Nød. Hans gode (?) Venner, som før havde hjulpet ham med at sætte hans Eiendom overhalet, forlader ham. Han bliver staaende ene og forladt, uden Venner, uden Hjælp. Og for at kunne opholde Livet maatte han tage tilstøtte med den simple Bøjskjægelse at vogte Svin. Han syntes, han næsten maatte misunde Svinene, og have tilstrækkelig at møtte sin Bug med, medens han maatte falte, og han var glad ved at møttes af det Maff, et Slags Bølgfrugt, som Svinene sit; thi ingen gav ham noget. Saa lavt var nu den engang saa rige og forvendte Søn sunket.

Han kommer til sig selv.

Da kommer han til sig selv igjen. Hans Tanker drages til det Hjem, han havde forladt og den Fader, han havde handlet saa ufjærligt imod, hvor han dog havde haft det godt der hjemme, der havde han ikke manglet hverken Føde eller Klæder og især havde han der hjemme, hvad han nu saa saart savnede: Kjærlighed. Der havde han en Fader, som elskede ham, men her har han ingen, som han kan betro sig til, ingen, som bekymrer sig om ham. Han finder dette Liv uundholdeligt, han vil gaa hjem til sin gamle Fader igjen. Men har han længere noget Hjem? Løt han kalde ham, som han havde handlet saa ufjærligt imod, sin Fader? Vil han blive modtaget i det Hjem, som han havde foragtet? Disse er Spørgsmaal, som vel trængte sig frem hos ham og gjorde ham bekymret. Hi blive optaget i Faderhuset som Søn

— nei, det kunde han ikke tænke paa efter det Liv, som han havde ført; men kunde han blot blive en af sin Faders Daglønner, saa skulde han blive saa uendelig glad; thi da vilde han ikke behøve at omkomme af Hunger. Efter at have tænkt sig en Tid, kom det han til det Beslutning, at han vil gaa hjem og bekjende sin Synd. Og han er straks færdig til at udføre sin Beslutning og begiver sig paa Hjemveien; det tog ham ikke længe at indpakke sine Eiendele; thi han havde ingen, det var alt bortbølet i Syndens Tjeneste.

Faderen har ikke glemt ham.

Jndlertid har Faderen ikke glemt sin Søn. Haa havde vel ofte tænkt og spejdet ud efter ham med Haab mod Haab om, at hans forlorne Søn vilde komme tilbage. Vi kan tænke os den gamle Mand, Dag efter Dag, gaa ud til den nærmeste Hvi, nedbødet af Sorg, for at spejde efter sin Søn. Endelig en Dag ser han langt borte en Mand, klædt i Pjalter, komme op imod ham. Faderens skarpe Blik finder straks sin Søn, han kan ikke vente til han kommer op, men løber ham imøde, falder om hans Hals og kysser ham. Atter føler den forlorne Søn sig i sin Faders Arme, atter slaar Hjerte mod Hjerte. Faderen har fundet sin Søn, Sønnen har fundet sin Fader. Hvad disse to nu taler om er os ikke fortalt, de har vel følt mere end Munden kunde udtaale. Men hvad Enden derpaa bliver, ved vi. Sønnen saar ikke mere end begyndt paa den Synds Betsendelse, som han havde tænkt at fremsætte, førend Faderen lader ham føde nye Klæder og lader tilberede et Festmaal for ham for rigtig at forvise ham om, at alt er tilgivet og glemt, at han er Søn i Huset, og Faderen kan ikke andet end sige: „Lad os æde og være glade. Thi denne min Søn var død og er bleven levende, var forladt og er funden igjen.“

Den ældre Broder.

Da den ældste Søn kom hjem fra Marken og fandt ud, hvad som foregik, blev han vred og vilde ikke anerkjende den forlorne Søn som sin Broder, men siger spottende til sin Fader: „Denne din Søn!“ Istedensfor at glæde sig over sin Broders Hjemkomst, saa handlede han lig de selvretfærdige Jøder, som ikke kunde taale, at Jesus sad tilboeds med Toldere og Syndere. Ufjærlighed og Avindshyge gjør

ham vrede, og han vil ikke delage i Glæden. Da Faderen beder ham, roser han, opfyldt af Egensjælsdighed, sin luskomme Lydighed, uden at lide at han just nu er ubroderlig og udydig; mistjender aldeles Faderens Godhed mod ham, og gjæder Faderen Bedrøvelser for en uretfærdig og partist Jorfejrlighed for den anden Søn. Med Mildhed viser Faderen ham tilrette og viser, at han jo ikke havde tiltrængt nogen skægen Hjertelighedsbevisning, fordi alt hans Gode tilhødre Sønnen, og dernæst viser han ham, at han burde forandre Sindelag og glæde sig over sin Broders Hjemsomst. Denne Lignelse taler ikke om Grunden til Guds Naade, — som et Jesu Kristi Jorfejrlighe —, men den viser os Guds store Barmhjertighed, og hvorledes han er villig til med Glæde at modtage enhver Synder, der omvender sig til ham.

II.

Mange forlorne Sønner.

Hvornaa er det vel ikke, som kan hende sig igjen i denne Fortælling. De fleste kan vist anvende denne Lignelse paa sig selv. Vi er ved den hellige Daab blevene adopterede som Guds Sønner og Døtre og derfor Arvinger til det evige Liv. Thi „er vi Vden, er vi ogsaa Arvinger, Kristi Medarvinger til det evige Liv.“ Gud har ved Daaben gjort os til sine Vden og han har lovet, at han vil være os en hellig Fader og tage sig af vor Tarv og Trang. Han ønsker ogsaa saa indertigt at bevare sine Vden fra Syndens Vde, og holde dem borte fra Sjæls Lyst, Sines Lyst og Livets Hoffardighed. Og det er ogsaa dem, som ved Guds Naade er blevene haaende i Faderhuset, de saa lykkelige, som er blevene haaende i sin Daabs Pakt, og som ved Guds Naade er forlovede for meget af de Smertes og Lidelser, som en forlorne Søn eller Datter man gjenneføo, lykkelige er dike. Men al, de er saa saa blandt den store Maaade. De fleste handler som den forlorne Søn forlader Faderhuset. Gud kan ikke holde dem tilbage; thi han vil ingen tvungen Lydighed eller Tjeneste, men at vi skal hene ham i Hjertelighed og glæde os ved at være i hans Samfund.

Trods det at Herren siger: „Mit Nag er gavnligt og min Vrede er let,“ — og det er det, for den, som elsker ham —, saa er der dog mange, som finder Tvungen og Pligten hjem-

me i Faderhuset tung og trykkende. Det kristelige Liv synes dem for besværligt. Den Vei, de som kristne skulle vandre paa, og som fører til Livet, blev dem for trang, fordi de havde mistet den idulige Frygt. De syntes ikke de havde Glæder og Jorndieler nok; de fik ikke nyde Livet saaledes, som den store Gode berude i den skjendte Verden. Livet blev dem for fattigt og tomt. Nei, da var der et andet Liv, som loffede og manede dem ude i Verden, et Liv anderledes rigt paa Glæder og Jorndieler, uden Pligt, uden Nag, uden Vaand, med ogsaa uden — Gud. De fulgte deres Nid, som raalte: „Lader os Faderrive deres Vaand og kast: deres Heds fra os.“ Det Liv, som saadanne førte, syntes de var værd at leve. Det var saa frit, saa ubundet. Der kunde man saa leve i Herlighed og i Glæde. Saaledes fremførte Djævelen, ved sin Tjeneste, Verdens Vden, det ene Billede mere fortryllende og loffende end det andet. Han viste dem Verdens Glæder og hvilede saa idliadende til dem: Hvorfor vil du leve det fattige og ensformige Liv, du lever, naar alt dette, som jeg viser dig, kan blive dit, Glæde og Jorndieler. „Alt dette vil jeg give dig, dersom du salder ned og tilbeder mig.“ Forlad den Gud du tjener, han er for streng og haard, han kræver for meget af et Menneske. Hvorfor vil du agte paa saadanne Ting som Pligt, Troslab, Selvforsigtighe, Ansvar, Jorngælle og lignende? Nei, afryd du kun Naget, som andre fornuftige og oplyste Mennesker har gjort. Vrang Ungdommens delige Tid til at søge Glæder og Jorndieler, som kan det være værdt at leve. Tæn Madsens Vdger til sidste Træbe. Hvem hender ikke denne Siemne? Hvem er det, som ikke er bleven ndlat for saadanne Jorndieler? Og hvorledes gaar det i Almindelighed? Jo: Jorndielerne blir for stærke, Hjertet lader sig bedrage. En Dag gjædes det første Strid og det næste følger straks efter. Hjertet forlader sin Gud. Gud kunde ikke linge det til at blive hos sig, naar det vilde en anden Vei.

Mange kommer tidlig paa Afveje.

„Ikke mange Dage derefter,“ heder det, „triste Sønner udenlands.“ Det er tungt at sluse paa, hvor tidlig mange forlader sin Faradoms Tros, hvor tidlig Sønnen forlader og Hjertet bliver fremmed for Gud,

Ikke mange Dage efter at de unge, i Herrens Guds, har fremlagt den gode Bekendelse for mange Vidner ved sin Konfirmation, forlader mange den Herre, som har kjøbt dem og de fører over sig selv en hastig Jorværelse. Men hvorledes er nu det Liv, som saa mange vælger at leve, som er saa frivende og tillokkende, og som for mange viser sig i en saadan hroalende Glæde? Holder Djævelen sig vdsie? Kan dette Liv tilfredsstillende Hjertes Trang? Maaste for en kort Tid, men det vil ogsaa være all. Det var saa nyt og skjendt dette Liv, saa man vidste ikke af, for man var droget med ind i Syndens ustandselige Strøm. Vilde Samvittigheden undertiden bedrøve dem, saa prøvede man at bedrøve den ved at synke sig dybere og dybere ned i Syndens Strøm. Man søger andre og nyere Adspredelser for at holde Livets Alvor borte. Og saaledes synker man dybere og dybere ned i Synden, indtil man bliver et legemligt og hjoeligt Vrag. I saadan en Tilstand bliver man ofte en stiltig Gjel paa Drifkehelperne, Theatre, Dansejale og andre Lasterens Duler. Naar de paa saadanne Steder har vdet, ikke blot sit Gode, men ogsaa sin Sundhed paa Sjæl og Legeme og idelagt sit Navn og Nytte, da kan maaste den Tid komme, at det arme Hjerte krymper sig i sine Samvittigheds Aaaler og kommer paa Jorvioletens Rand. Man bliver nddet til at se sin Jorndom og sin Klukke i Livene. Man haar da se, at man hederfor Gædens lide Vn, har saet Sorgens bære Galdedrif. Da bliver det klart for dem, at de har fulgt Vagtemanden, som har ledet dem ud i Syndens Vretads, og mange kommer paa dette Punkt til Jorvioleten, idet de ingen Vei ser til at komme ud af Moradset. Nu er de blevene rigtig Janderbrudte og Janderkruste i Vanden, hvor skal de nu hen?

Naar saadanne kommer til sig selv.

Det er forferdeligt for saadanne at komme til sig selv igjen. Det er forferdeligt at maa se tilbage paa et spidt Liv. Tænk at maa se tilbage paa et Liv, hvori Ungdommens bedste Aar er borte, ja kan se for hele Livet hem, det med Lastens affuelige Mærke. Er det da at andres over, at Mismod og Haalddshed lader saadannes Hjertet? Er saadant Mismod og en saadan Haalddshed er det, som gjæder, at det er saa

mange, som gaar Judoos Vei i Jorvioletens mørke Nat. Da saar en Sjæl erfare, hvad David erfarede, naar han sagde: „Da jeg sang, henværedes mit Legeme, medens jeg sandede Nat og Dag, og min Livs Kraft svandt hen, som ved Sommerens Tørke.“ Hvor skal en saadan stakkels Sjæl vende sig hen i sin Nid? Er der ingen Vedning for en saadan? Kan sigte sin Glæde og Jorndieler i denne Verden, hvad kan nu den Verden, som han har heni, gjæder for at hjoide ham ud af hans Nid? Den kan intet gjæder, naar Verden har saet minere et Menneske, saa koster den det se sig som et udsidende Mærke. Verden kan allor let bedrøve et Menneske dets Jæd, men den kan aldrig i Evighed give den tilbage. (Jorff.)

Den taknemmelige Søn.

En lyst Jorste tra engang paa en Spadserur en flin og og arbejdsom Landmand, som arbejdede paa Marken, og indlod sig i Samtale med ham. Efter nogle Spørgsmaal fik han vide, at Marken ikke var hans Eiendom, men at han var Dagløn og arbejdede for 2 Kroner Dagen. Først, der ikke kunde sehaa, hvorledes det var muligt at komme ud af det med saa lidt og endda være ved saa godt Mod, yrede sin Jorndom herover. Men Manden svarede: „Det saa galt ud, hvis jeg skulde behøve saa meget. Jeg bruger kun en Tredjedel med den anden Tredjedel betaler jeg min Gjeld, og Resten forter jeg paa Rente.“ Det kunde den gode Jorste se ikke sehaa. Men Manden vedblev: „Jeg deler min Jorndom med mine Jorndre, som ikke kan arbejde mer, og med mine Vden, som skal leve det. Om gjenstulder jeg den Hjertelighed, de har vist mig i min Faradom; det er den Gjeld, jeg betaler. Jeg haaber, at mine Vden engang i min Alderdom ikke vil forlade mig; det er den Kapital, jeg sætter paa Rente.“

Jorsten syntes saa godt om Manden, at han tog sig af hans Sønner, der blev ligesaa brave Mand, som deres Fader havde været, og underkjendte ham rigtig paa hans gamle Dage.

Du vil gjæder „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos den, som opretter i Bladets Spalter. Og det vil blive en rigtig og en hjoel, dersom du ogsaa nævner, at du ser vedkommendes Annoncement i „Herald.“

Bort Arbejdsfelt.

Prestes og andre.

Følgende er frit oversat efter „Literary Digest“ for 27de April d. A. Side 670:

„Det er ret og let Sandhed, at Prestes maa arbejde hårdere for sin Løn, end nogen anden Klasse i dette Land. Ingen første Klasses Smeder, Murer eller anden Haandverker maa opgive saa mange af sine personlige Nødheder og lide saa mange Gnyggelser (Indignities), som en Prest oftest maa i vor Tid. Den Løn, som Haandverkere faar, er ogsaa som Regel højere end Prestens.“ „The Nation“ (et af vort Lands fremragende Blade) „holdt sig ubiagtig inden Sandhedens Grændser, naar det paa sit Sted, at vort Tids Prestes ikke alene maatte fortjene sin Løn, men ogsaa i Virkeligheden indkræve den, og saaledes staa i Fare for at tabe sin Værdighed som Mænd. Saaledes er virkelig vor Tids Prestes stillet — de har Udgifter til at faa den laveste Løn og maa opgive mest mulig af sine personlige Nødheder.“

Disse Ord fra „Literary Digest“ burde vække os til lidt Omtanke. Og undersøger vi Stillingen, saa skal vi maaske finde, at der findes megen Sandhed i disse Ord. En rettænken- de Prest vil ikke arbejde for Lønens Skyld, men ogsaa han behøver lidt for at opholde sig og Familie. Ser vi nu paa, hvorledes mange af vore Prestes er stillet, saa skal vi finde, at deres Løn er temmelig knap — i mange Tilfælde staa den langt under Haandverkerens. Her til kommer, at han ofte maa vente og vente paa at faa sin Løn, fordi mange Medlemmer er saa stive med at give til hans Ophold. Der findes Tilfælde, hvor Presten paa Menighedsmøder Gang paa Gang har maattet opfordre sine Folk til ikke at glemme at gjøre sin Pligt mod ham og saaledes, bogstavelig talt, maattet indkræve sin egen Løn. Det er ikke som det burde være, thi Guds Ord siger, at den som forkynder Evangeliet, skal leve af Evangeliet. Man bliver ogsaa fristet til at spørge: Hvorfor er man ofte saa stiv i sine Pligter mod Ordets Forkynder, naar man saa godt forstaar sine Pligter ligeoverfor sine Arbejdsfolk, hvad deres Løn angaar? Hvorfor skal Arbejderes og Haandverkeres Indtægter stige efter, om Livsfor-
denheder stiger, men Prestens vedblive at være saa smaa som muligt?

Oregon og Columbia Kredse

mødte i Astoria, Past. Theo. Nestes Kald, fra den 9de til 11te April 1907. Tilstedede var Pastorerne, Formand L. G. Fos, O. Hagoes, G. J. Breivik, H. O. White, Theo. P. Neste, Mey. Ringelstad fra Silverton, Ore. Hr. Eric Hauke var Repræsentant fra Astoria Menighed.

Da saa saa, paa Grund af det ubehagelige Veir, mødte op den første Eftermiddag, blev det besluttet at holde Konferens istedenfor Kredsmødet den første Sæssion.

Past. Breivik opläste en grei og grundig Gregese over Joh. Abenbaring, det første Kapitel. I dette Referat og ligeledes under Samtalen blev det paavist, hvorledes Herren tager sig af hver enkelt Menighed, hvorledes Menighederne bliver sammenlignet med Væsttager, der skal være Væstbærere. Ligeledes blev det paavist, hvilke store Ting der er aubetroet baade dem, som han har udklaret til Menighedens Tjenere og til den enkelte kristne i Almindelighed.

Tirsdag Aften aabnedes Kredsmødet med Andagt af Past. Breivik. Det første Tema, som var opstillet paa Programmet, var Husandagt. Past. Hagoes Referent.

I sit Referat fremholdt Referenten paa en klar og grundig Maade Nødvendigheden af at bruge Guds Ord stilig, ikke bare i Kirken, men ogsaa i Hjemmet. Ligesom det er nødvendigt at spise til hver Dag for at opholde det legemlige Liv, ligesaa vist er det nødvendigt at nyde den aandelige Mad for Sjælen til hver Dag. Forældre skal gjøre stilig Brug af den Gudsprædiken, fordi det er og burde være Børnenes første Skole i Hjemmet. Herren besalede Israæl: „Og disse Ord, som jeg byder dig idag, skulle være paa dit Hjerte. Og du skal indstærpe dine Lørdem, og du skal tale om dem, naar du sidder i dit Hus, og naar du gaar paa Veien, og naar du lægger dig, og naar du staar op. Og du skal binde dem til et Tegnet paa dit Hoved, og de skulle være til en Tænkning mellem dine Læder. Og du skal skrive dem paa Døstolperne af dit Hus og i dine Porte.“ Hvis ikke Sjælesjenden holdes borte fra Hjemmet, vilde det blive vanstelt at holde Barnehjertet rent.

Formand Fos paaminde, hvilken herlig Trøst det er at vide, naar vi staa ved en fjærs Baare, at han havde brugt Guds Ord stilig. Man kan da med end større Tryghed haabe, at han er gaaet hjem til ham, som han her i Tiden havde talt og bedet til. Han paapegle ogsaa Nødvendigheden og Betsignelsen af at holde Husandagt, enten vi var unge eller gamle.

Det blev ogsaa fremholdt, at Husandagten ikke skulde anses som en Pligt alene, men som en herlig Forrettighed. Og saasom som Guds Ord har faaet overbevisning om vor Tilstand, saa vil det ikke blive saa nødvendigt at paaminde om Husandagt. Vi kommer da til at føle Trang til denne og vil med Glæde benytte os deraf.

Dette Tema blev behandlet baade ved denne og den følgende Sæssion til stor Trøst og Veiledning for dem, som var tilstede.

Onsdag Aften aabnedes Mødet igen med Andagt af Past. Fos. Samtaleemnet for Aftenen var „Den forlorne Søn“ med Past. Breivik som Referent.

Paa en meget klar og letfattelig Maade forklarede han Betsignelsen og anvendte den paa vort Folk i følgende Punkter:

1. De forlorne Sønner og Døtre.
a) Ved Daaben blev vi Guds Børn og Arvinger. b) Mange finder det for trangt at være en kristen. c) Ganske tidlig øder mange sin aandelige Arv i Syndens Tjeneste. d) Naar man kommer til sig selv igen. e) Ulykkelig den, som mindes Faderhuset. f) Gud indder Synderen med Kjærlighed. g) Enhver prøve sig selv og modtage Guds Kjærlighed.

2. De, som er i Faderhuset.

Under Samtalen gik man frem efter disse Punkter og anvendte Betsignelsen paa vort Folk. Hvor mange har ikke forladt Faderhuset og kommet i Nød ligesom den forlorne Søn. Ved Daaben er vi alle blevet indlemmet i Faderhuset og iført Kristus og hans Kjærlighed, og alt hvad hans er, er vort, saafremt vi er tro og bliver i Faderhuset. Men mange, desvære, forlader det i en tidlig Alder og skal ud for at finde sig et nyt Hjem, og som oftest, ja, til alle Tider, kommer de i lignende Nød som den forlorne Søn. Men lad os da huske paa, at om vi forlader Faderhuset og Faderen, saa forlader han ikke os, om vi er utro,

saa er han dog tro imod os, og saasom vi vender tilbage til ham og angret vor Synd, saa staa han færdig med aabne Arme for at modtage den hjemvendte Søn eller Datter. Han ifører dem atter det bedste Klædebon, som er Kristi Kjærligheds Klædebon, giver dem Tilfagn om, at hans Kjærlighed til dem er evig, giver dem Kraft til at vandre frem i Troens Lydighed og bereder Festmaalstid, saa at alle Guds Børn kan faa glæde sig over ham, som var fortabt, men nu er funden, som var død, men nu er levende.

Det blev fremholdt, at det sørgelige med en hel Del af vor Ungdom var, at de havde faaet et fejlagtigt Syn paa den kristelige Ungdoms Glæder her i Verden.

Herren har ikke taget Glæden bort fra Ungdommen. Han har sagt: „Glæd dig du unge i dine Ungdomsdage“. Men mange forlader alligevel Faderhuset, og Følgen af det har vi et flaaende Eksempel paa i den forlorne Søn. Kan man tænke sig noget sørgeligere, end at en Ungdom, som Forældrene, med Guds Hjælp, har pleiet og vænet om siden den var et Spædbarn, skal forlade Faderhuset og falde saa dybt? Lad os derfor endelig huske paa, at vi som Forældre indprenter vore Lørdem i deres tidligste Alder, hvor herligt det er at faa være i Faderhuset; og at vi paa den anden Side gjør dem forsvulge med, hvilke sørgelige Erindringer de gjør, som forvilder sig bort fra Faderhjemmet.

Prøv dig selv, om du er et Barn i Faderhuset, og hvis ikke, da form din Varneret i Hjemmet, og der skal blive stor Glæde over din Hjemkomst. Nu er den beleilige Tid, nu er Naadens Dag.

De to sidste Sæssioner blev anvendt til at samtale over dette samme Emne.

Maatte da de mange trøstelige og lærerige Ting, som blev fremholdt i disse Dage, have fundet Indgang i manges Hjertier. Maatte den Sæd, som blev udsaaet, spire og bære Frugt.

Den sidste Aften holdtes Guds-tjeneste med Allergang. Past. White fra Silverton, Ore., prædikede, og Past. Hagoes fra Portland holdt Skriftetalen. Ved samme Guds-tjeneste blev et Offer optaget til Indremissionen.

„Se paa den lyse røde Nap.“

Fra Akademiet.

Det store nye "Tennis Court", som Gutterne ved Skolen har arbejdet paa ihaerdigt paa i flere Maanedes, er nu endelig ferdig og allerede taget i Brug. Det har kostet mange Penge og en hel Del haardt Arbejde, men desto mere Pris faaer vi paa at se det faldt.

Skolens Afgangsklasse for dette Aar er allerede organiseret med 10 Medlemmer. Hr. Joer Opstad er Klasens Praesident og Hr. Frederikson dens Sekretar. De fleste af Graduerterne dette Aar dimittes fra Forretningskurset.

Tre af Skolens Piger, Mlojes Signe Skattebld, Emma Ellingson og Nina Hjorth, foreslgte i forrige Uge sin Kuffe ved Vaereprøven i Tacoma. Vi haaber, at Resultatet maa blive fuldt ud tilfredsstillende for alle de kommende.

Mrs Lomine Halvorsen, en af Graduerterne fra 1905, besøgte i forrige Uge Skolen. Hun har i den forløbne Vinter holdt Skole i Centre, Jefferson Co., Wash. Hun vil efter et kort Ophold i sit Hjem reise til Østre Washington for at tilbringe Sommeren.

Pastor Holdens Raad.

Søndag, Pinsedag, 19de Maj: Almita, Wash., engelsk Guds-tjeneste i Grand View Schoolhouse kl. 11.

Mandag anden Pinsedag 20de Maj: Wilbur, Wash., engelsk Guds-tjeneste kl. 7.30.

Søndag 26de Maj: Postlad, Idaho, kandinavian Guds-tjeneste kl. 2.30 og 7.30 Eftermiddag i det nye Skolehus.

Søndag 2. Juni: Lamoine, Wash., engelsk Guds-tjeneste kl. 11 og kl. 4 Eftermiddag.

"Salige er de, som høre Guds Ord og bevare det".

"Se paa den lyse røde Vap."

Pacific Districts Præster.

- Helsing, C. O. Portland, Wash.
Borg, C. W. 14. Newcomb. Shelburne Co. Wash.
Stenlund, J. Grinnell Wash
Wierman, J. 175. Redford, Wash.
Gunn, P. Cor. K og Front Sts., Everett, Wash.
Hjerpe, H. C. 19. og Broadway St.
Wicker, H. Shelburne, Wash.
Christensen, M. H. 15 State St., Shelburne Wash.
Gardner, W. H. 12. 1215 Adams St., Collierville, Cal.
Elliott, J. C. 201 Stewart Ave.
Horn, Claf. 2015 21. St., San Francisco, Cal.
Johs, V. G. 2320 Vanhook Plaz., Seattle, Wash.
Hewesbury, C. 2528 Fremont St.
Hogart, C. 45 E. 16. St.
Gallmeyer, E. B. 24. 1. West 120. Portland, Ore.
Purkiss, S. 27-31. Collierville, Cal.
Guthrie, C. G. 121. State St., Portland, Wash.
Gulley, C. H. W. 6-8. N. 7. Everett, Wash.
Christensen, C. G. 2311 Broadway, Everett, Wash.
Jungbrenner, O. 312. 312. 31st, Seattle, Wash.
Johansen, J. 24. 1. St., Portland, Ore.
Varrin, W. H. 1400 G St., Sacramento, Cal.
Nelson, John P. 417 24th St., Everett, Ore.
Morgan, E. G. 124. 124. 124th Ave., Seattle, Wash.
Coburn, D. J. 3016 Gaither St.
Vehreia, H. 1009 Hillside St.
Gunn, Joe J. 6. 1901 7th. J. St.
Stuk, G. K. 2415 Minor Ave., Tacoma, Wash.
Spears, G. H. 202. 4. Newman, Cal.
Stenlund, H. W. 2222 Duwamish St.
Tremont, G. W. Starwood, Wash.
White, H. C. Silverton, Ore.
Zavler, H. P. Portland, Wash.

Pacific Districts Præster og Menigheder.

Olaf Eggers Raad, Cal.

Los Angeles: Guds-tjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 7.45 i Kirken paa 932 E. 27th St. Dag Vernon eller Griffith Ave. Cal.

H. N. Djerengels Raad, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Kreeborn, kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, kl. 7.30 Eft. 2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Camano, kl. 3 Efterm. 3die Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Florence, kl. 3 Efterm. 4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Camano, kl. 3 Efterm. 5te Søndag: Kreeborn, kl. 11 For.

Theo. V. Ristes Raad, Ore.

Historia første nordv. luth. Kirke af Den nordv. Synode, Hjórnet af 29de og Grand Ave: Guds-tjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedes: Formiddag kl. 10.45 og Aften kl. 7.30.

Quincy: Guds-tjeneste den første Søndag i Maanedes kl. 11 Form. Dal Point og Alpha, Washington: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

G. J. Breibilds Raad, Wash.

Clinton ev. luth. Menighed: Guds-tjeneste hver Søndag Form. kl. 11 paa norsk og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Søndagskole kl. 10 Form. Konfirmanderne mdder hver Søndag Eftermiddag kl. 4.

O. E. Helcksons Raad, Idaho.

Por Frejers Menighed, Gene-see: Guds-tjeneste som Regel hver anden Søndag kl. 11 Formiddag.

Søndagskole ligedan kl. 10 Form. The Eng. Luth. Congregation, Gene-see: Guds-tjeneste som Regel hver anden Søndag kl. 3 Efterm.

Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Guds-tjeneste 1 Gang i Maanedes. Søndagskole for Guds-tjenesten.

Immanuel's Menighed ved Kamiah og Roostia: Guds-tjeneste efter Tilhyøning. Lørdagskole hver Gang, det er Guds-tjeneste.

Kennewick Menighed, Kenne-wick, Wash.: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

H. B. Sørensens Raad, Cal.

Newman: Guds-tjeneste hver Uge og 3die Søndag i hver Maaned kl. 2 i Presbyterianskirken. Søndagskole kl. 1.

Los Banos: Guds-tjeneste den 2den Søndag i hver Maaned kl. 2. Søndagskole kl. 1.

Stockton: Guds-tjeneste den 4de Søndag i hver Maaned kl. 2.

D. Hagoes' Raad, Ore.

Portland: Guds-tjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Vor Frelfers Raad, evang.-lutheriske Kirke af den nordv. Synode, Hjórnet af E. 10 og Grant Sts. Dag Sell-wood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Kelso: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

S. V. Høstvedts Raad, Dalland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church 32nd & Viaden Sts.

Guds-tjeneste hver Søndag kl. 11 Formiddag. Søndagskole kl. 10. Masonic Hall, Fruitvale: Guds-tjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 3.30 Efterm.

B. N. Varrons Raad, Cal.

Sacramento: Vor Frelfers dansk ev. luth. Menighed. Guds-tjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned kl. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen kl. 7.30 i Pythian Castle, Hjórnet af 9de og J Sts.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Guds-tjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maanedes kl. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 4 W 31 fra Suisun. Søndagskole kl. 1.

Livermore: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

Pleasanton: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

Paso Robles: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

San Luis Obispo: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

midtdag. Søndagskole hver Søndag kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Musfelli: Guds-tjeneste hver første Søndag i hver Maaned kl. 3 Efterm. og kl. 8 Aften.

A. O. Whites Raad, Silverton.

Silverton Raad, ev. luth. Menighed: Guds-tjeneste paa norsk de 3 første Søndage i Maanedes kl. 11 Form. Guds-tjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maanedes kl. 7.30. Ungdomsforeningen mdder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Barlow ev. luth. Menighed: Guds-tjeneste den sidste Søndag i hver Maaned; Form. kl. 10.30 paa norsk og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Guds-tjeneste den anden Søndag Aften i hver Maaned kl. 7.30 paa norsk.

Sodaville ev. luth. Menighed: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

R. Pedersen's Raad, Cal.

Santa Barbara: Guds-tjeneste hver Søndag Eftermiddag kl. 3 i Kirken paa Hjórnet af Mission & First St. Dag Dal Parl Cor. Lørdagskole hver Lørdag Eftermiddag kl. 2.

Paso Robles: Guds-tjeneste efter Tilhyøning.

E. M. Stensruds Raad, Cal.

Tan Tarver English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 15th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Hallay School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Nordv. Synode, Hjórnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car. Guds-tjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndagskole kl. 9.45.

H. A. Stab, Pastor. 1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

Tacoma.

Vor Frelfers evang. luth. Kirke af den Nordv. Synode, Hjórnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Guds-tjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndagskole kl. 9.30 Form.

Ove J. G. Freund, Pastor. 1701 So. J. St. Tel.: blad 8542

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sto, om du kopper hos Smith-Henrichsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Norsk tales. Navn "Herald".

Parllandsnyheder.

— Mr. Hogg fra Ir, Wash., be-
fygte sin Datter, Marie, som fretoen
teret Akademiet.

— Mr. A. C. Roe, som i længere
Tid har ligget syg paa St. Josephs
Hospital i Tacoma, er nu lig kommen
hjem og vil ligge bedre, men han er end-
nu temmelig svag. Han har derfor
bestemt sig til at søge sine Farme og
hjem til Tacoma. Om nogen ønsker
at saa sig et pent billigt Hjem bør
han henvende sig til Mr. Roe. Hans
Adresse er A. C. Roe, Parlland,
Wash.

— Mandag var der Liv og Leo-
delhed paa Kirkegrunden. Paa Kir-
kebygningen var, foruden den regel-
mæssige Skurte af Smedere, ogsaa
fem Shinglere i fuld Arbejde. Paa
Kirkepladsen var en hel Flok i Virk-
somhed, nogle med Indgærdning,
andre med Jerning og Kængjering
af Grunden, med mere. Naar alt
blir færdigt vil Parlland Menighed
have en særdeles vakker Kirkeplads.

— Miss Tomine Halvorson, som i
1905 graduerede fra Akademiet for
malerkunst, og som i Vinter har holdt
Skole i Jefferson County, besøgte for-
leden Uge sin Søster Karro, som er
Elev ved Akademiet. Da Miss Hal-
vorson hørte, at vi nu skriver med at
saa afskrevet Skolens Skjold, lovede
hun at give \$100 dertil. To andre af
vore Gæsteburere, Anna Lemke og
Louise Anderson samt Sophie Stor-
aasli, en forlyvendende Gæst, har op-
saa lovet at give en lignende Sum.

— Afgivning af Grundsten for vor
Kirke her i Parlland skal foregaa idag
fredag formiddag. Gudstjenesten
begynder kl. 10.30 og formiddag
føls prædiker. Kvindeforeningen vil
indbyde hele forsamlingen til Mid-
dags i Akademiets Spisestue. Efter
optages under Gudstjenesten. Det
gaar til Byggeselskabet. Paa Efter-
middagen holder Advokat Sunderfon
fra Tacoma 17de Mai Tale og om
Aftenen samles unge og gamle til mu-
sikalisk og anden Underholdning i
Gymnasiet.

Til Gældens Afbetaling.

E. G. Sætra	\$1000.00
Peder Sunderfon	1000.00
G. D. Hoff	1000.00
Mrs. T. Karlsen	1000.00
Dr. J. X. Myning	500.00
L. C. Thompson	100.00

Carl Sætra	100.00
Prof. N. J. Hong	200.00
Miss Anna Lemke	100.00
• Bertha Hovstad	100.00
• Sophie Storaasli	100.00
• Inga Hong	100.00
E. V. Eland	100.00
P. J. Waage	50.00
G. N. Hartad	50.00
G. S. Storaasli	50.00
Geo. Tegland	50.00
J. A. Sierstad	50.00
Ole C. Varlen	10.00
G. D. Kravik	10.00
Susi Storaasli	5.00
Thos. Thompson	5.00
Mrs. A. C. Hestad	5.00
Marin Sunderfon	5.00
J. Jørfon	5.00
Mrs. J. Jørfon	5.00
N. G. Berg	5.00
Ole Jørgenrud	5.00
N. G. Johnson	2.50
N. G. Fiedler	2.00
N. A. Storaasli	1.00
Gerhard Storaasli	1.00
Emma Sunderfon	1.00
Geo. Sunderfon	1.00
Gns. Gaarfeth	1.00
H. Evans	1.00
Isak Roe	1.00
Olivia Johnson	1.00
Garfield Johnson	1.00
Arvid Lindström	1.00
E. Attefeland	0.50
Mabel Jørfon	0.25

I. G. Sætra, Indsamler.

Indkommet.

Paa I. G. Sætra's Viste	\$2185.25
Kate Eugen	20.00
J. Jurnes	1.00
Jørfoningen "Jern"	5.00
H. Skofdal	2.00
En Ubekendt	4.00

W. Knudsen, Kasserer.

Indremsningen.

Jen Trost High, Clapton, Wash.	
Indsamlet ved James Olson	
James Olson	51.00
Louis Olson	1.00
Carl Olson	1.00
Anton Jørfon	1.00
Siss Jørfon	1.00
Judi, ved Past. J. C. Dale	
Miss Ella Hansen	0.25
Bert Larsen	1.00
Christ Wid	0.50
Rasmus Lynnes	0.25
G. R. Venner	1.00
Nicolai Anderson	2.00
Fred Nelson	2.00
J. Høyen	1.50
G. H. Lind	1.50
Jen Pastor N. Pedersen	5.00
Mrs. Pedersen	2.00
Ida	1.00
Della	1.00
Thora	1.00

N. J. Hong, Kass.

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitman's), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

..THIEL & WELTER..
Complete Housefurnishers,
1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.
Vi har det sidste Lager Høstetvood i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan aflytte Deres Hjem ved at gjøre maan ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser naar De skal aflytte Deres Hjem.